

Sygnatura akt XIV C 1061/21

POSTANOWIENIE

Piła, dnia 28-10-2022 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile w następującym składzie:

Przewodniczący sędzia Jolanta Czajka-Bałon

Protokolant st. sekr. sąd. Grażyna Bielicka

po rozpoznaniu w dniu 28-10-2022 r. w Pile

na rozprawie

sprawy z powództwa

(...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.

przeciwko K. C. - syndyk masy upadłości I. C. (1),

o zapłatę

POSTANAWIA:

1.Umarza postępowanie.

2.Znosi wzajemnie koszty postępowania stron.

Jolanta Czajka-Bałon

.

Sygn. akt XIV C 1061/21

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 28 października 2022 r.

Powód E. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. pozwem z dnia 16 września 2019 r. (data wpływu do Sądu) wniósł o zasądzenie od pozwanej I. C. (2) na rzecz powoda kwotę 65.403,96 CHF należności głównej oraz zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 65.403,96 CHF od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty, nadto zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona pozwem wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną z Bankiem (...) S.A. – obecnie Bank (...) S.A. w dniu 15 lutego 2008 roku umowy kredytu budowlanego w walucie wymiennej nr (...). Zabezpieczeniem kredytu udzielonego pozwanej przez wierzyciela pierwotnego były hipoteka umowna zwykła w kwocie 91.436,93 (...) oraz hipoteka umowna kaucyjna w kwocie 45.718,47 CHF na nieruchomości położonej w Z. przy ul. (...), której pozwana jest właścicielką. Dla wskazanej wyżej nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta nr (...) przez Sąd Rejonowy w Złotowie IV Wydział Ksiąg Wieczystych. Pozwana nie zaspokoiła wszystkich należności wynikających z powyższej umowy i na dzień

wypowiedzenia umowy zaległość na jej rachunku kredytowym wynosiła 2.365,76 CHF tytułem kapitału wymagalnego oraz 557,32 CHF tytułem odsetek umownych. Pierwotny wierzyciel wypowiedział pozwaną umowę. Na podstawie umowy cesji wierzyciel pierwotny dokonał przelewu wierzytelności na rzecz powoda.

Pozwana I. C. (1) pismem z dnia 31 grudnia 2019 r. wniosła odpowiedź na pozew, w której wniosła o oddalenie powództwa w całości, powołując się, fakt zbycia nieruchomości pozwanej opisana wyżej w drodze licytacji komorniczej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Złotowie B. W. w sprawie o sygn. akt Km 265/17. Środki z jej sprzedaży trafiły do wierzyciela pierwotnego i ta kwota względem banku została zaspokojona (k.164-165).

Powód pismem z dnia 29 grudnia 2020 r. zmodyfikował żądanie pozwu, w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanej sumy złożonej na rachunku depozytowym Ministerstwa Finansów w wysokości 35.383,26 zł cofając powództwo w pozostałym zakresie bez zrzeczenia się roszczenia. W uzasadnieniu wskazał, że wobec pozwanej prowadzone było postępowanie egzekucyjne z nieruchomości, w której w dziale IV jako wierzyciel hipoteczny ujęty został pierwotny wierzyciel (...) S.A. Kwota przypadająca dla tego wierzyciela wyniosła 35.383,26 zł którą pozostawiono na rachunku depozytowym ministerstwa finansów (k.206-207).

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2021 roku Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu ogłosił upadłość pozwanej(k.214).

Pismem z dnia 25 lutego 2021 roku Syndyk K. C. złożył oświadczenie o wstąpieniu do postępowania w miejsce upadłej I. C. (2) (k.213-214).

Powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie wnosząc o zasądzenie na jego rzecz sumy złożonej na rachunku depozytowym Ministerstwa Finansów podnosząc, że suma zgromadzona na rachunku depozytowym Ministerstwa Finansów nie wchodzi w skład masy upadłości. (k.220-221).

Pismem z dnia 29 listopada 2021 r. syndyk masy upadłości I. C. (2) wniósł o oddalenie powództwa w całości, przekazanie sumy złożonej na rachunku depozytowym Ministerstwa Finansów w wysokości 35.383,26 zł na rachunek masy upadłości I. C. (2) oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz ze zwrotem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych. W uzasadnieniu wskazał, że wydanie sumy zgromadzonej na rachunku depozytowym Ministerstwa Finansów bezpośrednio na rzecz powoda pozostaje w rażącej sprzeczności z art.146 par.2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku prawo upadłościowe, z którego jasno wynika, że „Sumy uzyskane w zawieszonym postępowaniu egzekucyjnym, a jeszcze niewydane, przelewa się do masy upadłości po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości”. (k.243-246).

W toku postępowania powód pismem z dnia 10 lutego 2022 roku z ostrożności procesowej, gdyby Sąd uznał, że przedmiotowa wierzytelność wchodzi do masy upadłości, powód wskazał, że niemożliwe jest dalsze prowadzenie postępowania, gdyż wierzytelność zabezpieczona hipotecznie podlega uwzględnieniu na liście wierzytelności przez syndyka z urzędu. Jedyne trybem dochodzenia wierzytelności powstałej przed ogłoszeniem upadłości jest zgłoszenie jej syndykowi (k.254-255).

Pismem z dnia 6 czerwca 2022 roku syndyk masy upadłości podzielił stanowisko powoda, że w przypadku wejścia kwoty znajdującej się w depozycie do masy upadłości, toczące się postępowanie powinno zostać umorzone.

Pismem z dnia 17 października 2022 roku powód oświadczył, że wierzytelność wynikająca z pozwu została przez zgłoszona w postępowaniu upadłościowym, toczącym się przeciwko pozwanej w sprawie o sygn. akt XI Gup 169/21. Wierzytelność zabezpieczona hipotecznie podlega uwzględnieniu na liście wierzytelności przez syndyka z urzędu (k.281).

Sąd zauważa co następuje:

W niniejszej sprawie powód dochodził od pozwanej zapłaty kwoty 35.383,26 zł tytułem niespłaconego kredytu udzielonego pozwanej przez wierzyciela pierwotnego. Zabezpieczeniem kredytu udzielonego pozwanej przez wierzyciela pierwotnego były hipoteka umowna zwykła na nieruchomości położonej w Z. przy ul. (...), której pozwana jest właścicielką. Dla wskazanej wyżej nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta nr (...) przez Sąd Rejonowy w Złotowie IV Wydział Ksiąg Wieczystych. Z wniosku wierzyciela – D. M., wobec pozwanej prowadzone było postępowanie egzekucyjne przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Z. – B. W., pod sygn. akt Km 265/17. Egzekucja prowadzona była również w stosunku do nieruchomości opisanej wyżej, w której w dziale IV jako wierzyciel hipoteczny ujęty został wierzyciel pierwotny. W drodze licytacji publicznej doszło do zbycia ww. nieruchomości za kwotę 41.275,00 zł, W dniu 16 listopada 2017 r. uprawomocniło się postanowienie z dnia 8 listopada 2017 r. o udzieleniu przybicia prawu własności lokalu mieszkalnego na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo – Usługowego (...) Sp. z o.o. W następnej kolejności nabywca został wezwany do wykonania warunków licytacyjnych poprzez uiszczenie reszty ceny nabycia oraz opłat za udzielenie przybicia w przewidzianym terminie. Zgodnie z treścią art.998 par.1 k.p.c. Po spełnieniu wskazanych warunków sąd wydaje postanowienie o przysądzeniu własności. Postanowienie takie zostało wydane w dniu 25 września 2018 roku, natomiast prawomocne było od dnia 11 listopada 2018 roku. W dalszym toku postępowania Komornik Sądowy B. W. w dniu 17 stycznia 2019 r. sporządził plan podziału, który uprawomocnił się w dniu 17 stycznia 2019 r., a następnie kwota z ww. planu podziału w wysokości 35.383,26 zł została przekazana na rachunek depozytowy Ministerstwa Finansów. Upadłość pozwanej została ogłoszona w dniu 8 lutego 2021 roku.

Strony postępowania toczyły ze sobą spór odnośnie sumy zgromadzonej na rachunku depozytowym Ministerstwa Finansów i tak powód stał na stanowisku, że suma zgromadzona na depozycie nie wchodzi w skład masy upadłości, natomiast syndyk masy upadłości pozwanej I. C. (2) twierdził, że wydanie sumy zgromadzonej na rachunku depozytowym bezpośrednio na rzecz powoda pozostawałoby w rażącej sprzeczności z art.146 par.2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku prawo upadłościowe.

Zgodnie z art.146 par.2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku prawo upadłościowe, który stanowi, że „Sumy uzyskane w zawieszonym postępowaniu egzekucyjnym, a jeszcze niewydane, przelewa się do masy upadłości po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości”. W ocenie Sądu należy zgodzić się ze stanowiskiem syndyka zaprezentowanym w jego piśmie z dnia 29 listopada 2021 r. , który argumentując swoje stanowisko w sprawie podkreślał, że specyfikacja postępowania upadłościowego oraz uregulowania zawarte w art.146 par.2 w wyraźny sposób wyłączają możliwość indywidualnego zaspokojenia wierzyciela w drodze postępowania egzekucyjnego, które nie jest postępowaniem upadłościowym. Zaspokojenie wierzycieli w postępowaniu upadłościowym powinno odbywać się na zasadzie równomierności i wspólnego zaspokajania wierzycieli. Twierdzenia powoda , że przelanie środków na rachunek depozytowy Ministerstwa Finansów stanowi wydanie sum uzyskanych w postępowaniu egzekucyjnym nie znajduje oparcia w przepisach. Zagadnienie to było przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który w dniu 21 grudnia 2017 r. w sprawie o sygn. akt III CZP 80/17 wskazał, że z ogłoszenie upadłości dysponentem uzyskanych w egzekucji, ale niewydanych jeszcze sum, staje się syndyk, a zaspokojenie należności, które podlegałyby uwzględnieniu w podział sumy uzyskanej z egzekucji, może nastąpić w reżimie postępowania upadłościowego. Ogłoszenie upadłości, jak była mowa pociąga bowiem za sobą konieczność dalszego dochodzenia roszczeń w reżimie prawa upadłościowego i implikuje zakaz indywidualnego zaspokajania wierzycieli z majątku wchodzącego w skład masy upadłości.

Zgodnie natomiast z art.145 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz.U.z 2020r. poz.1228 z późn.zm.) postępowanie sądowe, administracyjne lub sądownoadministracyjne w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości, może być podjęte przeciwko syndykowi tylko w przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym wierzytelność ta po wyczerpaniu trybu określonego ustawą nie zostanie umieszczona na liście wierzytelności.

Stosownie do art.236 ust.2 prawa upadłościowego, uprawnienie do zgłoszenia wierzytelności przysługuje wierzycielowi ponadto, gdy jego wierzytelność była zabezpieczona hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym,

zastawem skarbowym, hipoteką morską lub przez inny wpis w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym. Jeżeli wierzyciel nie zgłosi tych wierzytelności, będą one umieszczone na liście wierzytelności z urzędu.

W niniejszym postępowaniu, wierzytelność powoda była zabezpieczona hipoteką. Powód pismem z dnia 17 października 2022 roku oświadczył, że wierzytelność wynikająca z pozwu została przez niego zgłoszona w postępowaniu upadłościowym, toczącym się przeciwko pozwanej w sprawie o sygn. akt XI Gup 169/21.

W uchwale Sądu Najwyższego z 18 stycznia 2019 r., III CZP 55/18, OSNC 2019/9/90 wskazano, że uzyskanie przez powoda po wszczęciu postępowania tytułu egzekucyjnego w postaci wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego komisarza listy wierzytelności skutkuje umorzeniem postępowania.

Wobec powyższego postępowanie w niniejszej sprawie należało umorzyć na podstawie art.355 k.p.c. o czym Sąd orzekł w punkcie 1 postanowienia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.100 k.p.c. Koszty postępowania pomiędzy stronami Sąd wzajemnie zniósł, o czym orzekł jak w pkt II sentencji. Jak podnosi się w orzecznictwie, wzajemne zniesienie kosztów procesu między stronami jest słuszne wówczas, gdy obie strony są w takim samym lub zbliżonym stopniu przegrywającym i wygrywającym

i zarazem wysokość kosztów każdej ze stron jest zbliżona (por. m.in. postanowienie SN z dnia 11.09.2013 r., III CZ 37/13, LEX nr 1402619; wyrok SA w Lublinie z dnia 13.03.2013 r., I ACa 799/12, LEX nr 1293653; wyrok SO w Nowym Sączu z dnia 14.11.2013r., III Ca 694/13, LEX nr 1716509). Jednocześnie za utrwalony w judykaturze należy uznać pogląd, iż sam charakter roszczenia nie może przesądzać o zastosowaniu art. 100 k.p.c. (por. m.in. cyt. postanowienie SN z dnia 11.09.2013 r.; postanowienie SN z dnia 10.10.2012 r., I CZ 102/12, LEX nr 1232737). Mając powyższe na uwadze, jak również uwzględniając fakt, iż obie strony procesu poniosły koszty zastępstwa procesowego w tej samej wysokości zdaniem Sądu zaistniały przesłanki do wzajemnego ich zniesienia między stronami.

Sędzia Jolanta Czajka-Bałon